

דברי חכפר

שיר המעלות בשוב ה'

מילים: מתוך תהילים

שיר המעלות בשוב ה'
את שיבת ציון היינו כחולמים.
אז ימלא שחוק פינו
ולשונו רינה
אז יאמרו בגויים -
הגדיל ה', לעשות עם אלה.
הגדיל ה' לעשות עמנו -
היינו שמחים.

שובה ה' את שביתנו
כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה, ברינה יקצורו.
הלוך ילך - ילך ובכה
נושא משך הזרע.
בוא יבוא, יבוא ברינה -
נושא אלומותיו.
היינו שמחים

גיליון מס. 2731 * ח' באב תשפ"ב * 5 באוגוסט 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• מכתב גלוי להדסה היקרה

כל הכבוד לך הדסה שאת לא רק מתריעה, אלא גם פועלת למניעת ונדליזם בבריכת השחייה, בכך את נותנת דוגמא אישית לאיך צריך לפעול בעניינים כאלה.

עד עכשיו למדנו שהתראות, תלונות, בכיות, פרסו תמונות של תוצאות ההשחתה, ממש לא עוזרות. אני רואה צילום של ערימת פסולת בניין ליד פחי האשפה, אני אומרת לעצמי כמה נורא המעשה, והלוואי שהיו תופשים את מי שעשה זאת, אני מרגישה קצת אחראית וננזפת כחלק מהציבור שממנו יצא הפושע, ו.....?

כך גם במלתחות בברכה. זוהי שערורייה אמיתית שמישהם (כנראה ילדים) משתוללים במלתחות, ללא השגחת מבוגרים וגורמים לנזקים.

אבל, לכתוב שוב ושוב, ולהגיד שוב ושוב כמה זה איום, לא יפסיק את התופעה.

אם יהיו עוד כמה מתנדבים, כמו הדסה, שייכנסו מפעם לפעם, ויפסיקו את ההשתוללות, ואפילו יצלמו את המשתוללים, ניתן יהיה להפסיק את התופעה. וכן, גם מנהל הברכה צריך להפגין נוכחות מפעם לפעם.

• יום ההולדת ה-75 לכפר הנשיא

מסתבר שהקדמתי את וועדת התרבות, כשהצעתי שיום ההולדת ה-75 של כפר הנשיא יתקיים מתי שהצעתי. ועדת התרבות קיימה דיון בנושא והחליטה לא לקבל את המלצתי (זה בסדר גמור, בשביל זה יש וועדה) ולקיים את החגיגות בסוף יולי, כלומר 28.7.23. עדיין לא מאוחר לשנות אצל כל מי שכבר התחיל לעשות תכניות, אפשר לסמן ביומן, להזמין כרטיסי טיסה, וכו' וכו', והעיקר שתהייה לנו רק שמחות!

• נוסעת חינם

נכנסתי לסופר-פארם, ואחרי כמה דקות יצאתי עם הגדרות חדשות בכרטיס הרב-קו שלי.

אני מחכה כבר לקרוע את כבישי הארץ, ולדהור ברכבות – לגמרי בחינם!

חבל רק שזה בא על חשבון התושבים הצעירים יותר בפריפריה, שישלמו עכשיו יותר על הנסיעות שלהם, והלא המטרה היא להפחית בשימוש ברכב פרטי!

• המלצה על ספר

את עופר מיכאלי מקיבוץ להבות הבשן הכרתי כאיש העושה חסד וצדקה, בעיקר לאנשים ונוער עם מוגבלויות. הוא פעיל מאד לטובת בית יחד בגליל ובעוד עמותות וארגונים ראויים.

לפני 10 שנים, היה לי הכבוד להיות חברה בוועדה שהמליצה על מקבלי פרס "יקיר הגליל" ועופר קבל את האות.

ואז הכרתי אותו גם כמורה לטבע לגמרי לא שגיתי, הוא היה מביא לכתות בעלי חיים מהטבע, כולל נחשים ורמשים אחרים ומלמד את התלמידים לאהוב את כל הברואים.

לפני זמן קצר התוודעתי אל ספרו "תמונות עולות בלהבות". קניתי את הספר מעופר, כשהתמורה כולה היא תרומה לבית יחד בגליל במחניים.

הספר מהנה מאד, ובו סיפורים, חלקם אוטוביוגרפיים, וחלקם סיפורים מרתקים אחרים על קיבוצניקים ועל חיי קיבוץ בימים ההם. חוץ מהכישרון לספר סיפור, יש לעופר חוש הומור שנון מאד, ואני בעיקר נהניתי מהאופן שבו עופר מתחשב עם האידיאולוגיה של הקיבוץ הארצי מפני 60 שנה ועם האופן שהאידיאולוגיה הזאת באה לידי ביטוי בחיי היום-יום ובחינוך. (חלק מהמחלות האידיאולוגיות האלה היו גם נחלתנו, קיבוץ של ה"איחוד").

בגלל סיבות שדואר המועצה אחראי להן, יש לי עכשיו שני עותקים של הספר,

ואצל עופר אשר להשיג עותקים נוספים. מי שמעוניין בספר, ובאותה הזדמנות רוצה לתרום לטובת בית יחד בגליל מוזמן להתקשר אתי.

שבת שלום

תמר וולפין

ל

ארכיון כפר הנשיא

התקבלה המלצה של ועדת התכנון בזו הלשון:

ציטוט:
ארכיון:

מוצע לשקם את החלל מתחת לאקונומיה ולהעביר לשם את הארכיון. הוסבר כי מקומות אחרים נשקלו אולם נפסלו עקב כך שהם אטרקטיביים לפעילות עיסוקית.

המלצה: - לאשר את התכנון.

סוף ציטוט

לי זה נראה רעיון ממש לא טוב, ואשמח לקבל תגובות מהמתמחים בתחום.

א. המקום מועד לפורענות מבחינת הלחות והרטיבות שיש בו.

ב. המקום צריך להיות נגיש גם, ואולי במיוחד, למתקשים פיזית להגיע אליו.

ג. ארכיון איננו מקום עיסוקי, זה נכון, אבל יש לו ערך רב בכל קהילה המכבדת את עצמה ובעיקר את אלה שהיו/בנו/הקימו את המקום ואינם עוד עמנו.

לא ארבה במלל, רק אוסיף את אמרתו של יגאל אלון:-

"עם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל."

דוד אלמן - BBM1

ארכיון כפר הנשיא

הימים ימי חג ההתישבות חג המשק ה 74. רק לפני ימים מעטים חגגנו את ההסטוריה שלנו. חגגנו את גאוות המקום ויושביו. גם החג הזה יכנס לדפי ההסטוריה בתיקי ארכיון כפר הנשיא לדורותיו.

אני רוצה להאמין שההחלטה על קביעת מיקום הארכיון החדש. נעשתה בתמימות ובחוסר הבנה מוחלט על מהו ערך הארכיון בישוב - קיבוץ כמו שלנו. מי שחושב שמקומו של ארכיון לא חשוב ויקר מספיק לתפוס דירת 2 חדרים בקיבוץ, לא מבין משהו מאוד בסיסי בהתפתחות מקום וערך ההסטורי יומיומי שלו. מאין באנו, היכן אנחנו נמצאים ולאן שעוד נגיע. מי היה כאן, מי עבר מי נשאר.

יצחק עדר שהתחיל לשכתב ולאסוף את המעשים והעובדות בשטח מבראשית, שמר בתחילה על הניירות, התמונות והמסמכים בביתו. זה היה בדמו, וזה חשוב לכולנו. לראשונים ולדורות הבאים.

אני לא מסכימה שאף אחד יוריד מערכו של הסיפור שלנו, ויכניס אותו למרתף חשוך ולח. מספיק שהפסדנו את מוזיאון חיים וויצמן עליו השלום.

אנא שיקלו שוב וכבדו בבקשה את הערך ההסטורי של המקום. ומקמו אותו במקום מכבד ומכובד.

שושנה שרקי

האם אנחנו צריכים לקרוא את התנ"ך באופן מילולי

...ואנכי יהוה אלהיך, מארץ מצרים; ואלהים זולתי לא תדע, ומושיע אין בלתי. אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות. כמרעיתם וישבעו ויגרם לבם; על כן שִׁכַּחוּנִי. ואֵהי להם כְּמוֹ שָׁחַל כְּנֹמֵר עַל דֶּרֶךְ אֲשׁוּר. אֶפְגְּשֶׁם כְּדָב שָׁכֹל וְאֶקְרַע סָגֹר לָבָם; וְאֶכְלֶם שֵׁם כְּלָבִיא, חַיַּת הַשָּׂדֶה תִּבְקָעֵם... (הושע פרק יג)

1. "ואכלם שם כלביא, חית השדה תבקעם."

כבר הרבה זמן אני רוצה להתייחס לביטויים המתארים את אלוהים כטורף אכזר או אפילו כסוג של קניבל אוכל אדם, המופיעים בדברי הנביאים בשפע גדול. אם כלפי יהודה וישראל ואם כלפי הכובש הזר היושב על אדמתם.

2. הביטויים הם קשים ומוחשיים מאוד. ואֵהי להם כְּמוֹ שָׁחַל כְּנֹמֵר עַל דֶּרֶךְ אֲשׁוּר אֶפְגְּשֶׁם כְּדָב שָׁכֹל וְאֶקְרַע את סגור ליבם ואוכלם שם כלביא. ויחד עם כל הפלסטיות הקשה ברור לקורא שזהו דימוי, מטפורה הגזורה היטב אבל מטפורה. ממש כמו בציור המקטרת של מגריט שכתב מתחתיה "זה לא מקטרת". וכאשר אנו קוראים את דבריו של הושע ברור לנו שאיננו זקוקים לתזכורת של מגריט לכך שרק דמוי לפנינו.

3. יחד עם זאת אי אפשר להתעלם מן העובדה שישנם מאמינים המייחלים שאלוהיהם יהיה כזה באמת. באופן לא מופשט בעליל. ולרוע המזל הם הולכים ומתרבים בימינו אלה. והקריאה המילולית של המקורות על ידי אנשים דתיים כאלה ואחרים נעשית מבהילה יותר ויותר בכל יום שחולף.

4. לכן זכרו, בתרבות האנושית בני אדם השרויים במצב של חולשה ומצוקה קשה נוטים להיאחז מתוך חולשתם בביטויים רבי עוצמה כדי לתת ביטוי לחולשתם. והביטויים הללו קשים ככל שיהיו אל לנו להוציאם מן הכוח אל הפועל. וכמו שאנו מודדים את עצמנו כך מן הראוי שנמדוד גם את האחר, זה הנמצא במצבנו כאשר עוד היינו חלשים ומרמס לכל מגף של קלגס חולף. ומתוך הכאב הרמוס הזה זעקנו את זעם חולשתנו.

5. אמר ר' יוחנן: "לא חרבה ירושלים אלא מפני שדנו בה דין תורה ולא עשו לפני משורת הדין".

בהר מעלי שוכנת העיר הקדושה צפת. בליבה נעוץ רב בשם שמואל אליהו. רב קנאי ונוקם שיודע לשיר לנקמה וגם יודע "איך צריך לדבר איתם". וגם איך לא צריך לדבר...

שירת קנאים / הרב שמואל אליהו

אֲנִי כָּבֵד רֹאֶה אֶת כָּל יִפִּי הַנֶּפֶשׁ מְצַקְצָקִים בְּלִשׁוֹנָם,
נְעִים בְּלִי נְחַת בְּכִסְאָם, מַעֲוִים פְּנִיָּהֶם לְמַרְאֵה הַנְּמִיכוּת
וּמִתְחִילִים עִם הַסִּסְמָאוֹת שְׁלָהֶם:
בְּרִבְרִי, לֹא מוֹסְרִי, רַב מַסִּית,
וּשְׁאֵר הַמְּלִים הַגְּסוֹת הַשְּׁגוּרוֹת תְּדִיר עַל לִשׁוֹנָם.
אֵל תִּתְחַשְּׁבוּ בָּהֶם. לִפִּי דֶרֶךְ
לֹא תִהְיֶה פֶה מְדִינָה בְּעוֹד שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה,
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַחֲיוֹת עִם אֵלָה
שֶׁמְבִינִים הֵיטֵב אֶת שְׁפַת הַנִּקְמָה.
לֹא הַשְׁמָאֵל קוֹבֵעַ מָה זֶה מוֹסְרִי וּמָה לֹא.
אֱלֹקִים הוּא הַקּוֹבֵעַ וְהוּא אָמַר לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם
תִּזְכְּרוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה נִקְמָה - זֶה לֹא מִלָּה גִּסָּה

6. ציור להמחשה: וככה זה ניראה, הטיטאן סאטורן
אוכל את אחד מילדיו של הצייר רובנס. גם פרנסיסקו
דה גויה צייר באותו נושא. אני אוהב מאוד את
גויה, אך הגרסה של פיטר פאול רובנס מתאימה לי
יותר להמחיש איך נראה באופן מילולי/פיזי אלוהים
האוכל את ילדיו.

אמריקה

הִיָּה זֶה בְּשָׁנוֹת הַחֲמִשִּׁים הַמֵּאֲחָרוֹת
לִילָה חֹם וְדָחוּס נָשִׁים סְבִיבֵי חֹשֶׁךְ
וּמִשְׁק כְּנָפִים רַךְ שֶׁל דּוֹרְסֵי לִילָה

עֲמַדְתִּי בַחוּץ הַלִּילִי עַל אֶדֶן
מִתְכַּת דֶּק וְצוֹנֵן לְמַעְלָה עַל גֵּג
הַהֲנָגָר הַיָּשָׁן מִמְּנוֹ הַמְרִיא
פָּרֶץ גְּרוֹסֶר לִפְנֵי כֶּמֶה שָׁנִים
לְהַפְצִיץ אֶת גֶּשֶׁר נְהַרִים בְּלִילָה
אֶפֶל שֶׁנִּקְרָא "לִיל הַגְּשָׁרִים".

הַצִּצְתִּי פְּנִימָה בַּחֲרָדָה גְּדוֹלָה
וְרֵאִיתִי בְּפֶעַם הָרֵאשׁוֹנָה בְּחִי אֶת
גִּ'וֹן וִיין מִבְּעַד לַחֲרָפִי הַזְּכוּכִית
שֶׁל הַחֲלוֹן הַקָּטָן שֶׁשָּׁסְעוּ אֶת
הַתְּמוּנָה הַמְּקֻרָנֶת בְּסֶרֶט הַבּוֹקֵרִים
לְמִשְׁבָּצוֹת בּוֹרְקוֹת בְּשָׁחֹר לְבָן.

בְּעֵינֵי יֶלֶד מִשְׁתוֹמָמוֹת רֵאִיתִי אֶז
בְּאַלְכֶסוֹן, בְּגִלְל זְוִית הַתְּצַפִּית מֵהַגֵּג,
גֶּבֶר גְּבֵה קוֹמָה הוֹלֵךְ הַלִּיקָה
מִהֲדָסֶת מִטְלָטְלֶת מִתְנוֹדֶדֶת,
מִנִּיעַ בְּאֶפֶן מוֹזָר אֶת כַּפּוֹת יָדָיו
הַגְּדוֹלוֹת הַכְּבֹדוֹת וְהַמֵּאֻקְדָּחוֹת.

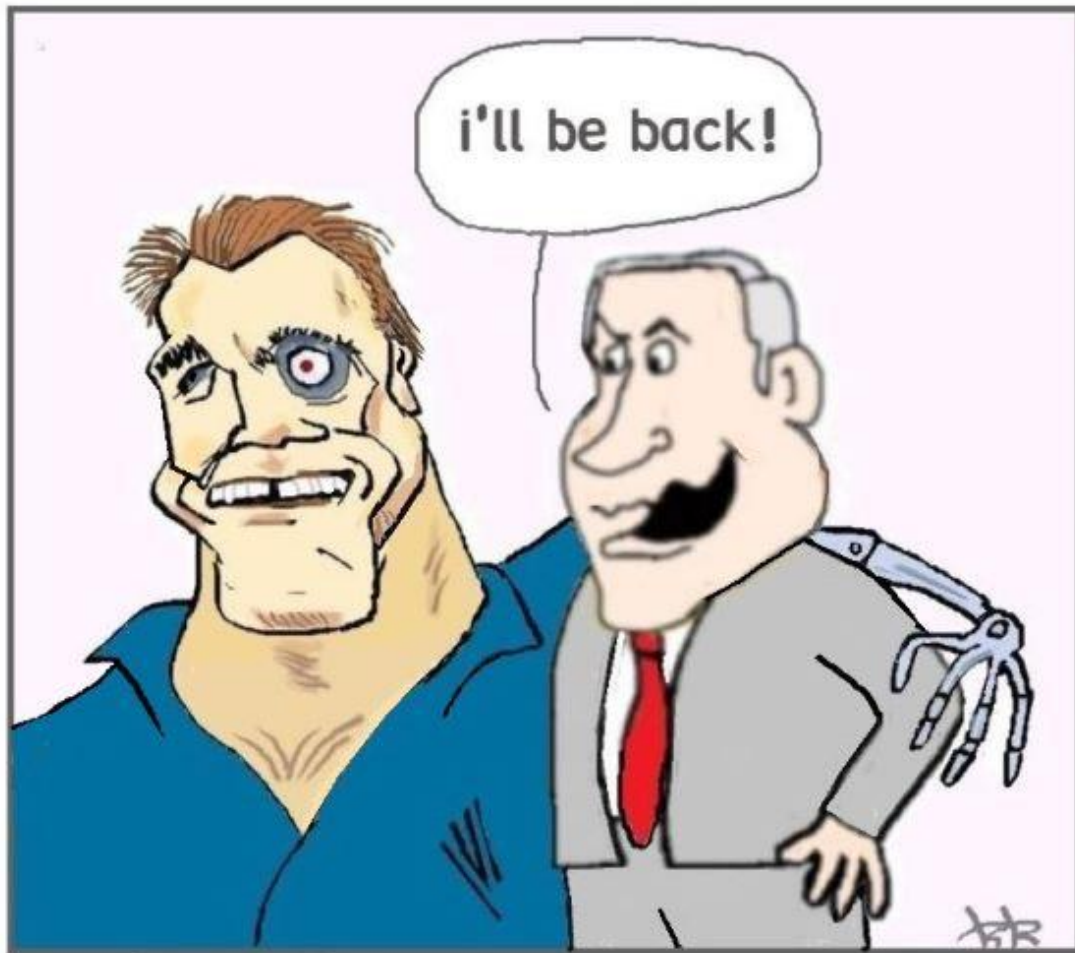
וּמִמֶּשׁ רָגַע לִפְנֵי שְׁגִ'וֹן וִיין נֶצַח
אֶת הָאֲנָשִׁים הָרַעִים שֶׁעַל הַבֶּד,
אֶחָד הַחֲבָרִים הַצִּיץ לְמַעְלָה אֶל הַגֵּג
וְרָאָה פְּנֵי יֶלֶד נִמְעָכִים אֶל זְכוּכִית הַחֲלוֹן.
נִתְגַּלִּיתִי. נִלְכַּדְתִּי בַּכֶּף וְגִרְשָׁתִי
בִּיד קֶשֶׁה חֲזָרָה אֶל בֵּית הַיִּלְדִּים.

הִיִּיתִי מִכָּה וּמִשְׁפָּל עַד עֶפֶר וְלֹא
יָדַעְתִּי אֶת נֶפֶשִׁי מִרֵּב כַּעַס עֲלִבּוֹן וְתִסְכּוּל
שֶׁלֹא רֵאִיתִי בְּסוֹף מָה שֶׁמֶ קָרָה

במבצר סטארק שליד הנָהר ריו גרנדה -
אָבל כֵּן גליתי את אַמריקה.

פינת הקריקטורה השבועית:

5.8 ציונה מזרחי

הופ ינטיס

6.8 דוד דבולט

יוחאי וולפין

מלי עמית

7.8 פטרה כץ

ניר אשחר

ליבי וגר

איתמר בכר

8.8 עלמא עזרן

9.8 שלומי מור

נויה יודאיקין

מאיה הלפר

10.8 קרול שרק

נחמן כץ

שחק מלינה

11.8 אריאל וולפסון

שישי קהילתי

אגף רווחה מזמין אתכם לסדנה
נוספת במסגרת:

מה באמת אתם יודעים על צחוק?

עם ד"ר מעיין בכר

יום שישי, 12.08

10:00-11:30 📍 במועדון

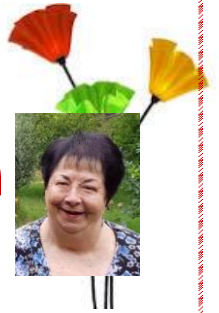
בהרצאה "אם לא נצחק נשתגע" אספר לכם. כיצד הומור עוזר לי בסיטואציות מורכבות של חדר מיון. נדבר על הצחוק והשפעתו על הגוף והבריאות, מה תפקיד הצחוק בחיי החברה ואיך אנחנו יכולים לשלוו בחיי היום יום שלנו. וכמובן שנתרגל את הצחוק... הלכה למעשה.

מי אני?

ד"ר מעיין בכר - אמא, רופאה בחדר מיון, מטפלת ברפואה סינית, מדריכת יוגה צחוק וליצנית רפואית

לא לשכוח, אם לא נצחק אף נשתגע!

משולחן העורכת / שושנה שרקי

